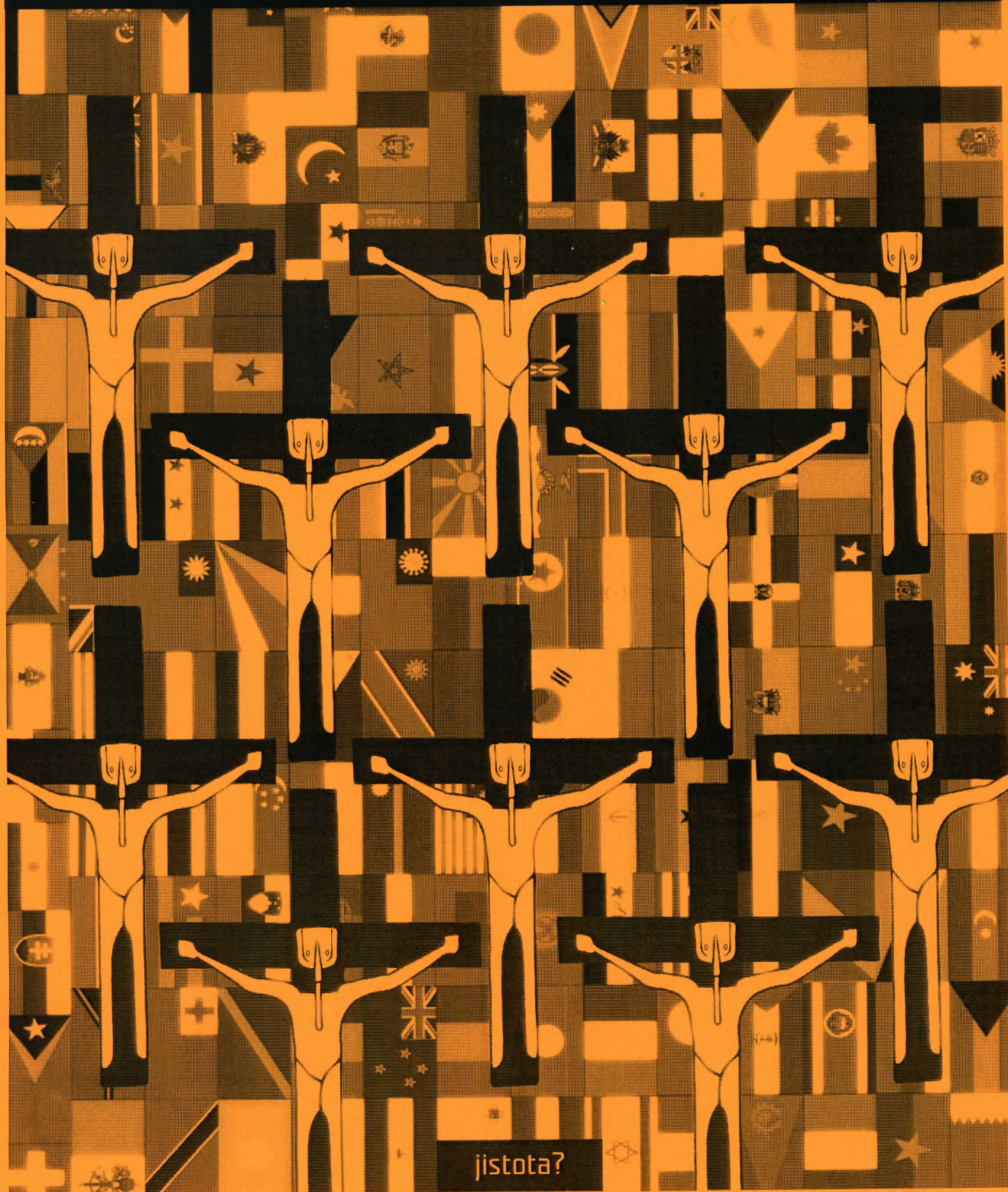

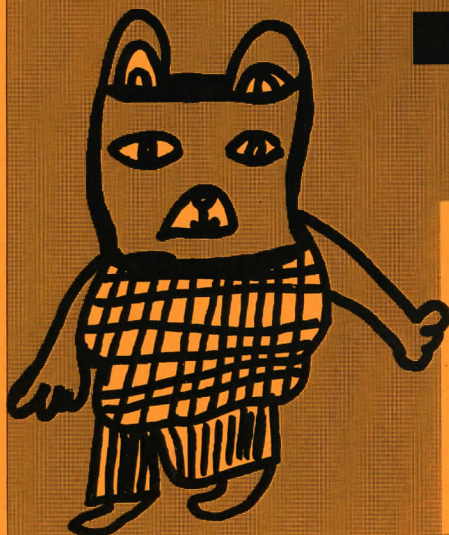
WOLKROVINY

4. číslo ročník 2009

19. června 2009

52. ročník festivalu poezie

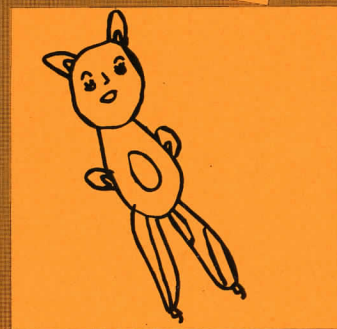
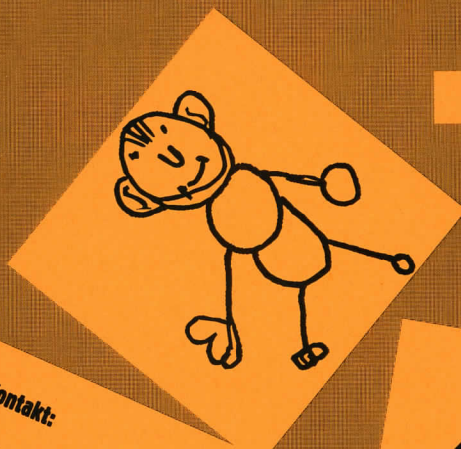
Zpravodaj Wolkrova Prostějova
pro vás připravují:

Lenka Sehnalová (les)
Vítá Lužný (luz)
Katka Kaprálová (kapr)
Honza Brumlík (brum)
Lenka Ošťádalová (los)
fotografie Bob Pacholík
grafická úprava Magda Jansová
ilustrace titulů Jakub Jansa

Kontakt:

alice.gregusova@klubduha.cz
martina.drmolova@klubduha.cz
tel.: 582329643, 582329620

DUHA, Školní 4, Prostějov
www.klubduha.cz/wp

Včerejší třetí den

52. ročníku Wokrova Prostějova

byl konečně celý horký, slunečný, prostě jak to má v červnu být. Ale to jste si asi všimli, že? Atmosféra je letos taková vlnitá, laskavá, ale přitom plná inspirace a překvapivých zážitků.

I když – přiznávám se, že jsem včera přišla o zážitky z prvního kola soutěže sólistů. Prostě jsem to nestihla. Tak doufám, že dnešní kolo uvidím a uslyším. Protože do redakce zpravodaje WP jsem se po dvaceti letech vrátila i proto, že v každodenním životě regionální novinářky se mi poezie jaksi nedostává. A určitě nejen mně... Takže za sebe vám všem účastníkům (samozřejmě i divákům, kteří tady dokáží tak pozorně naslouchat) děkuju...

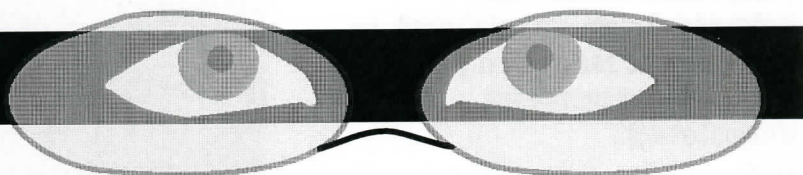
a krásný den přeju

Lenka Sehnalová

52.ročník festivalu poezie
**Wolkrův
Prostějov**
16. - 20.června 2009

WP očima AG

Včerejšek jsem si užila hlavně s recitátory, viděla jsem sólisty ze II. a III. kategorií a už mezi nimi mám své favority. Ze druhé kategorie mě nejvíc oslovili dva mladíci – Martin Barchánek a loňský laureát Vít Roleček. Ze třetí kategorie Ludmila Mullerová, rovněž loňská laureátka, která recitovala eskymáckou poezii a Tereza Lexová.

Jinak samozřejmě nemůžu nezmínit skvělé večerní Ženské. Nejen, že jsou místní, a navíc ještě laureátky WP 2007 s představením nazvaným Tragaču, Tragaču (který si pak zvolily jako jméno souboru), ale navíc mě i přesvědčily, že přes své mládí jsou skutečné „ženské“. Milá děvčata, tak ať ty chlapy zvládnete s elegancí a nadhledem :-)!

Krásné zážitky ze dne mi bohužel v noci zkazily dvě špatné zprávy. Jednak se, nikoliv naší vinou, neuskutečnil Site Specific, a pak kolem desáté, právě uprostřed Kovářkovy a Bláhovy noční poetické session, se na zámku rozhostila naprostá tma. Prostě přestala jít elektřina... Mirek s Radkem a zlínskou

Symbiózou už měli publikum ve své moci. Slyšet Mirka recitovat Václava Hraběte je pro mne vždycky nádherný zážitek. Z pána zralého věku stojí na scéně mladík a já jdu spontánně s ním, v rytmu vodopádu slov a jsem najednou někde úplně jinde, v příběhu, se kterým odcházím nočním městem, a který ještě před usnutím doznívá.... Škoda, že toho nebylo víc.

Alice Gregušová

soutěže recitátorů sólistů - 1.kategorie

V kategorii nejmladších sólistů byl k poslechu i k vidění velmi pozoruhodný úkaz. První a částečně i druhá skupina byla složena z recitátorů vyžívajících se v morbidních tématech. Začalo to vystřeleným mozkiem, který nikomu nechyběl, pokračovalo to uříznutou hlavou, mrtvolou na silnici a okradenou paní v bezvědomí se zlomeným žebrem, vražděním dětí za přispění krále Heroda a vybírání vlaku, pod který je vhodné sebevražedně skočit. Jinak se polozpívalo u kytary, mluvilo sprostě (byla to slova od K a od Č), chodilo o berlich (2x, ale z nezbytnosti – obě slečny měly zlomenou nohu) a sedělo na židlích. Samozřejmě se také polykala slova, šumlovalo. Výkony většiny byly poměrně vyrovnané, proto je těžké tipovat nejlepšího z nejlepších. Snad zítra objevím větší zdroj (nebo prazdroj?) inspirace a report bude hnedle konkrétnější. Sama za sebe bych vyzdvihla vernisáž nahotin ve vystoupení Kryštofa Bartoše (M. Kundera: Žert) a krásnou reklamu na rozvod Veroniky Smolkové (Maupassant: Zachráněná). Každopádně mám silně silný pocit, že letos kategorie začínajících v kvalitě předčí kategorii prostřední a nejpočetnější.

karp

52.ročník festivalu poezie

**Wolkrův
Prostějov**

16. - 20.června 2009

2

soutěž recitátorů sólistů - 1.kategorie

soutěž recitátorů sólistů - 2.kategorie

Bylo jich moc a moc a morbidní byli taky. Recitovali zase na židlích a někteří s tužkou ve vlasech a za zvonění mobilních telefonů, zasněně a romanticky, jako zázrakem, bylo slyšet moravizmi i čechesme. Byli zde jedinci výjimeční, ale těžko se hledali. Petra Babčaníková zjistila, že, ať do vody skočíte proti nebo po proudu, utopíte se vždycky stejně (Boris Vian: Strastiplný příběh). Tereza Nohýnková nám předvedla sexy růžový jazýček (Věra Chase: Jsem kočka). Barbora Černochová vesele pohřbila Drákulu v kamrlíku (W. Allen: Hrabě Drákula) a Jonáš Špaček výraz existenciální trýzně a zdviženého obočí vložil i do vlastního výpadku paměti (E. Bondy: Pozdrav). Čekám dychtivě na zítra, co se jako zázrakem s hejnem mládeže stane a jestli najdou hlas a jestli při přednesu přestanou sedat na ty židle. A Kristina Pelzová řekla v Modlitbě začínající herečky „prdel“!

/kapr/

soutěž recitátorů sólistů - 2.kategorie

soutěž recitátorů sólistů - 2.kategorie

soutěž recitátorů sólistů - 3.kategorie

Kategorie, již už vyrostly, vypadly nebo byly vytrženy zuby moudrosti, byla standardně oduševnělá i hravá, padlo dokonce slovní spojení „pocapkávat poprsí“ (recitátorka Marie Nováková). Tereza Lexová přednesla s láskou to, co se do Bible nevešlo, tedy že muže lze milovat jen proto, že jsou muži a že jsou vaši (M. Twain: Evin deník). Jana Trojanová přesvědčila snad všechny, že rozchody bolí a nemají logiku (M. Cvetajeva: Poema konce). Kdybyste potkali nějaký kajak, tak se nedivte, Ludmila Müllerová jich velmi zvučným hlasem přivolala alespoň dvacet (Eskymácká poezie: Amagajet). A Vladimír Benderski? Jak to říct... (S. Beckett: Jak to říct)?

Sedmihodinový maraton prvního kola soutěže zaznamenala
 Katka Kaprálová

17.15 DUHA-S

Divadlo Tramtarie Olomouc, Olomouc - A CO?

- František Halas. Scénář: Jirka Básnička

Olomoucké divadlo poezie představilo texty z posledního tvůrčího období Františka Halase jako jevištní manifest. Včetně prologu, který o osudu Halasova díla rozhodl na dlouhá desetiletí. Udavačský tón Štollova odsudku Halasovy poezie byl zcela vymazán následnou textovou montáží. Jako znak posloužily pouhé přeložené listy papíru – symbol rukopisu, který už nemohl být vytištěn. I když podstatnou část představení aktéři zprostředkovali „pouhou“ četbou, nic neubrali zásadnímu Halasovu poselství, v němž slovo jako základní stavební prvek poezie je básníkem objeveno, opracováno a osazeno tak, aby v básni přečkalo všechny nástrahy, jimž bude vystaveno. *Miroslav Kovářik*

Bezprostřední reakce diváků:

„A co?“

- Dobrý, ale možná jsem od nich po Batmanovi čekala něco jiného.
- Já nevím, já jsem to moc nepochopila. (2x)
- Líbilo se mi to moc, protože to byla poezie, ale zasloužilo by to vlastní hudbu.
- To bylo hrozně takový složitý, takže nad tím budu asi ještě teďka přemýšlet.
- Jako nic moc, ale to, jak se na tom konci rozběhla, bylo dobré.
- Pěkný, bylo to takový klasický, možná až příliš.
- Bylo to asi kvalitní, ale nebylo tam moc divadla.
- Byla to poezie bez divadla.

Rozborový seminář poroty:

Miloš Maršálek:

- Pro mě byla víc poezie, když jste měli papíry v puse a létali jste, než všechno to, co jste říkali předtím.

Milan Cimerák:

- Největší překážka byly texty, vytvářely bariéru mezi vámi a diváky.

Divák:

- Byl jsem v první řadě a pro mě ty texty překážkou nebyly, ta poezie ke mně i tak dolehla.

Hana Kofránková:

- Oni si tam řeší svůj postoj k Halasovi, ale to, co cítí oni, nedokážou předat publiku.
- Respektuji jejich snahu, ale vidím tam problémy v té realizaci.

(tento záznam není záznam, ale spíše rekonstrukce, protože jako hlavní záznamnice jsem to dnes prostě zazdila, tak pardon) *kapr*

6

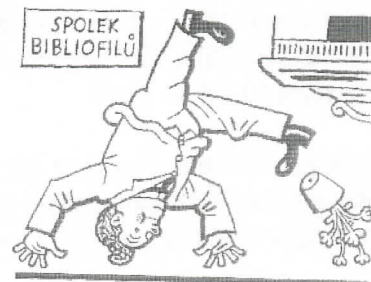

Miroslav Ondra předčítal z Třetího dekameronu

I když se na začátku ředitel prostějovské knihovny Aleš Procházka smál, že „Mirek přece není tak slavná osoba, aby tu bylo tolik lidí,“ nakonec měli přichozí problém se v prostorách studovny vůbec směstnat. Po krátkém interview mezi Ondrou a Procházkou, které se týkalo například zpovídaného působení v kapele Létající rabín nebo v profesionálním i amatérském divadle, představil Ondra tři knihy, které patří mezi jeho nejoblíbenější. Jako první zdvihl nad hlavu Tracyho tygra od Williama Saroyana. „Toto byl prezent od samotného ředitele Procházky, velice si ho vážím, ale předčítat budu z něčeho jiného,“ okomentoval Ondra tygra. „Dále jsem přemýšlel o Exupéryho Malém princí. Přečetl jsem několik prvních stran, poté nalistoval na konec knihy a ten mě velice dojal. A protože mi nepřišlo jako nejlepší nápad, abych vám tu četl a brečel u toho jako želva, vybral jsem si knihu od mého dalšího oblíbence, Jaroslava Haška,“ objasnil důvody své volby Ondra.

Poté se již jal posluchačům předčítat povídky Mezi bibliofily, Poctivý nálezce a úryvek z rozsáhlejšího kusu nazvaného Šťastný domov. Všichni přítomní ocenili jak „Miroňův“ přednes, tak i Haškovo mistrovství. I když by si publikum možná rádo poslechlo ještě další z vynikajících povídek Třetího dekameronu, bylo čtení ukončeno jak z časových důvodů, tak i proto, „...že jsme tu už asi 15 minut na kyslíkový dluh,“ jak poznamenal Aleš Procházka.

-brum-

ko a Sieroszewski Majestat je přece Francouz.
„Myslel jsem, že byl Holanďan,“ řekl jsem klidně.
„Je-li Francouz, snad přeloží ty Sibirské povídky do francouzštiny.“
„Ale Tolstoj znáte?“ pravila hostitelka.
„Viděl jsem jeho pohřeb v kinematografu. Ale chemik jako Tolstoj, který vynášel radium, zasloužil si důstojnější pohřeb.“
Na okamžik všichni ztuhlí. Literární historik naproti podíval se na mne očima podlitými krví a ironicky se ozval: „Ale českou literaturu znáte jistě dokonale?“
„Mám doma Knihu džunglí, to vám snad stačí,“ řekl jsem důrazně.
„Ale to je přece Angličan, ten Kipling,“ řekl jeden.

327

19.15 DUHA

DS Tragaču, tragaču, Prostějov

ŽENSKÉ... Host festivalu

Scénář: soubor

Tereza, Nad'a, Kája, Máňa a Lucka byly jako Ženské skvělé. Jejich sebe(jistota) mě dostala o to víc, že toto představení hrály teprve popáté. Premiéru uvedly v dubnu na prostějovské Mladé scéně. Lidi, kteří jej ještě neviděli, dostanou šanci znovu v neděli 28. června, kdy holky vystoupí na festivalu PlumLOVE na plumlovském zámku (reklamní poznámka pro přespolní: přijďte se podívat, bude hudba, divadlo a film v úžasném prostředí, fakt – víc na www.plumlove.unas.cz). Holky z DS Tragaču, Tragaču e za nimi do zákulisí přišly dámy z Loun. „Někteří diváci nám říkal, že si naše představení byly podobná, že šlo vlastně o totéž jen s rozdílem dvou generací,“ řekla jedna z členek souboru. (les)

Reflexe publika

- vynikající
- líbilo se mi moc
- líbilo se mi to hrozně moc, ze začátku to bylo pomalejší a nevěděla jsem, co od toho čekat, ale pak mě to úplně dostalo
- byla to úplně šílená béčková jízda, ale bylo to skvělé

Prostějované a všichni návštěvníci Wolkrova Prostějova jsou již několik dní v ohrožení! Nejedná se o mravní ohrožení (to už nikdo neřeší), ale o Mrňku – zákeřného tvora, kladoucího do našich hlav (tedy vlasů) vajíčka. Naštěstí je zde výprava, která má za úkol nás ochránit a Muňku odchytit. Výprava až z dalekých Českých Budějovic v čele se statečným badatelem Joem je také známá jako divadlo Kvelb.

Možná jste rozpoznali hru „Nautilus Zúm“, kterou jste už celkem 6-krát měli možnost vidět na náměstí TGM. Parta 5 lidí tímto způsobem baví Prostějov po celý týden a jako bonus přidala ještě úterní představení „Kašpar Rek“, které nadchlo a ukázalo, proč je Kvelb tak ceněný. A nejen o něm jsem si povídal z šéfem divadla Pavlem Lukase.

Náš rozhovor probíhal, jak jinak než na tříkolce, na které výprava jela právě do centra Prostějova. Kráčel jsem vedle vozidla a po chvíli jsem měl ruku se zdvihlým diktafonem odkrvenou do běla. Ale pro čtenáře se musí trpět, tak to snad ocení i šéfredaktorka (jistě, Víťo, cením si toho nesmírně...a teď již i vesmírně...).

Má vaše divadlo stálou scénu?

Ne, v Budějovicích máme zkušebnu, ateliér, sklad, ale představení hrajeme po celé Evropě buď v divadlech nebo po ulicích jako tady v Prostějově.

Díky tomu, že hrajete od úterý do soboty, můžete prožívat celý festival jako regulérní účastníci. Jak se vám tady zatím líbí?

No festival je naprosto nehorázně velkolepě (v této chvíli ze tříkolky spadnul přímo pod kola papoušek s celou klecí, po krátkém ošetření od zvěrolékaře „Čtyřky“, který šlapal na vedlejším místě, jsme pokračovali). Lidi jsou fajn, jak to na větších festivalech většinou bývá. Pomáhají v improvizacích, výborně reagují a děti...teď jsme jeli asi se 40 děckama na palubě. To bylo trochu jako zlej sen, ale jinak jsou skvělí.

A viděli jste už nějaké představení festivalu?

To bohužel ne, stihli jsme jen večerní program na zámku. Vášu a Syčáky. Sice bysme rádi, ale pořád balíme, stavíme nebo připravujeme. Prostě není čas.

Když jsme u toho stavění a času. Jak dlouho trvalo postavení ohromující scény na úterní představení „Kašpar Rek“?

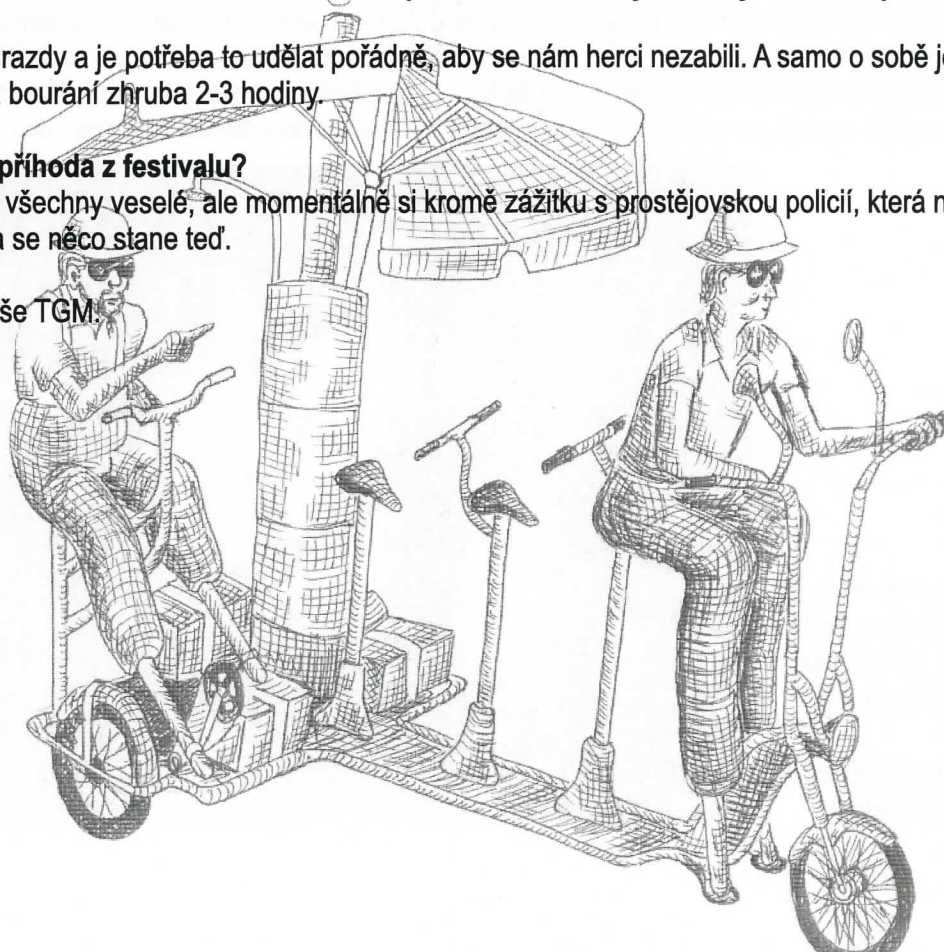
Máme tam kolotoč, hrazdy a je potřeba to udělat pořádně, aby se nám herci nezabíli. A samo o sobě je to složité, takže to zabralo tak 6 hodin a bourání zhruba 2-3 hodiny.

A co nějaká veselá příhoda z festivalu?

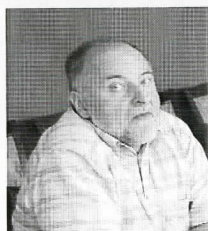
Těch máme hodně a všechny veselé, ale momentálně si kromě zážitku s prostějovskou policií, která nás legitimovala, na nic nevzpomínám. Třeba se něco stane teď.

A odjeli směrem k soše TGM.

Šťastnou cestu!

Rozhovor s porotci ... tentokrát s Liborem Vackem + Mirkem Kovářikem

Libor Vacek má hlas jako zvon a umí ho hledat i jiným. O pivu jsme opět jen mluvili. Nezbobte se na mě, ale pořád všude čtu, jak jsme národ pivařů, tak zkoumám, kde se dá.

Jaké pivo je nejlepší pro péči o hlas?
Jakékoliv, které není moc studené :-)

Jak hledáte hlas na vaší rozcvičce?

Vzhledem k tomu, že jsem se ještě zcela nezabavil virózy, tak docela obtížně. Ale já tam jsem hlavně proto, abych pomohl hlas najít soutěžícím.

A nacházejí ho?

Ráno se mi zdálo, že ho nacházejí. Když jsem pak některé z nich slyšel, tak jsem si říkal, že buď nebyli na hlasové rozcvičce, nebo se ztratili cestou. To je škoda, protože si tím vlastně trochu podřezávají větev. Když chtějí něco sdělovat obecnostu, tak je potřeba, aby je v první řadě bylo slyšet a občas se stávalo, alespoň v té druhé kategorii, že někdo slyšet nebyl. Jsem přesvědčen, že ten hlas neztratili, jen ho někde schovali. Kdybychom se bavili s těmi dotyčnými, tak bychom zjistili, že za tím je třeba málo odvahy říct naplno to, co říct chci. Je tam vnitřní nejistota. Je to víc záležitost hlavy než hlasivek.

Používáte hlas jako zbraň? Často?

Myslím, že hlas se dá použít jako zbraň a dokonce i velmi účinně. Já si dokonce myslím, že ho tak občas používám. Ne moc často, protože všechno, co se dělá příliš často, ztrácí svoji účinnost.

Kdy vás napadlo, že se budete živit svým hlasem?

Víte, ono mě to asi nenapadlo, ono se mi to přihodilo.

/ kapr /

Miroslav Kovářík

Jaké byly vaše první dojmy z Prostějova, když jste tu byl úplně poprvé?

My jsme sem jeli v roce 1963, kdy se i ty malé scény dostaly do zájmu oficiálních festivalů. Takže i WP, posléze i Jiráskův Hronov, kam jsme také jeli, byl ve znamení malých scén. Já jsem vedl Docela malé divadlo v Litvínově a jedna z našich členek, Jiřina Zemčíková, byla z Prostějova. Když jsme sem dojeli, tak nám říkala, kde kdo bydlí a kde se co děje, takže já jsem zažil takový ten vlastenecký úvod právě díky ní. V podstatě by se dalo říct, že jsme díky ní byli připraveni na Prostějov, a tím jsme to měli ještě víc okořeněné. Festival byl pochopitelně jináčí. Byl to festival oficiální a v porotě byla Ludmila Pelikánová, neslavně slavná, ale taky tam byl pan Jiří Gruša, známý český básník, prozaik a diplomat. A tak jsme si tady všelijak užívali a nakonec nás porota odeslala na Jiráskův Hronov, kde jsem získal cenu za režii. V Prostějově se nás paní Pelikánová rozhodla vetovat a řekla, že toto sem nepatří, to patří kdyžtak na Hronov, protože my jsme tady dělali starofrancouzskou poezii „Zpěvy sladké Francie“, udělané jako takové dramatické scénky. Takže díky paní Pelikánové mám cenu za režii.

A tyto balady já dělám dodnes v takovém zvláštním společenství, Jiří Hošek, docent pražské akademie muzických umění, violoncellista, tak ten má kolem sebe takovou malou partu lidí a hraje koncerty slavného francouzského skladatele Ramoa a mezi těmito skladbami říkám „Zpěvy Sladké Francie“.

Pozorujete nějaké nové tendence v současných divadlech poezie?

Jak jsme včera viděli, tak že je to bez rozlišení věku, kdy se tady včera odehrála taková malá revoluce. Díky tomu to snad příště nebude kuriózní, že sem budou jezdit i divadla poezie nejrůznějších věkových kategorií, a cítím, že ten celkový repertoárový záběr je širší, než býval kdysi. Taky je víc divadel. Nastává, nesmím to zakřiknout, mírná renesance tohoto žánru. Sice může být větší, ale budme za ni rádi, protože poezie přece jenom není heslem dne. Bohužel mizí ze sdělovacích prostředků a z médií, takže jestli ji takhle zadními vrátky pustíme, tak to je na nás.

/ kapr /

Tuhle fotku přinesl na včerejší Kováříkovu session bývalý prostějovský starosta Míša Zikmund. Oba pánové jsou na ní při vernisáži v červnu 1968 na zámku...

workshopy a semináře

Znovu v roli žáka

Skupina pedagogů se musela vžít do role svých svěřenců a vyzkoušet si, jaké je to být zase žákem. Roli jejich učitelky na sebe vzala paní Ema Zámečnicková z Hradce Králové, vedoucí workshopu s názvem Přednes a interpretace textu. Seminaristé odpovídali na otázku, jak jsou s výukou spokojeni.

Irena Procházková

48 let, učitelka na gymnáziu a vedoucí recitačního kroužku, Kroměříž

Jsem moc rádi, že se tento seminář koná, protože setkání s Emou jsou vždy velice inspirující. Navíc je to pro nás přínos pro praxi. Takže vždy přijedeme s konkrétním textem, můžeme se o něm pobavit, ale i pohádat. Děláme na textech, což je pro nás nejdůležitější, protože to pak využijeme při práci s dětmi.

Jana Štrbová

50 let, učitelka na základní škole, Děčín

Pohoda a přátelská atmosféra - to je pro mě seminář. Ema nás dnes příjemně překvapila čerstvým pečivem, takže atmosféra je až domácká. A díky praktické práci na konkrétních textech člověk zjišťuje, že každé slovo je nesmírně důležité, každé má svoji váhu a je potřeba hledat zdůvodnění, proč ho řeknu tak, jak ho řeknu.

Jarka Halasová

45 let, učitelka na základní umělecké škole, Jaroměř

Poprvé po dlouhé době se mi stalo, že jsem v pozici žáka, tedy člověka vedeného pedagogem a pro mě to je velmi přínosné pro moji další práci s žáky.

Dagmar Otošalová

46 let, učitelka, Křmlov

Mně se líbí příjemná atmosféra a přínosná práce. Pro mě, jako pro začátečnicka, je to ukázaná cesta, jak se pracuje s žáky.

Štěpán Macura

32 let, učitel, Náchod

Paní Zámečnicková je velice milá a mě práce s ní velice baví. Je vidět, že do textů vidí a rozumí tomu. Jedinou nepříjemnou věcí je to, že naše práce je vmáčkuta mezi jednotlivá představení, která chceme zhlédnout, takže toho času moc není. Chtělo by to více prostoru.

Poezie...?

Wolkrův Prostějov je festivalem poezie - ALE CO TO JE POEZIE? Každý ji chápeme jinak a pro každého z nás znamená něco jiného.

Tomáš Žižka a jeho seminaristé se o své individuální uchopení poezie podělili a zároveň zprostředkovali autentické vhlédnutí do průběhu jejich workshopu.

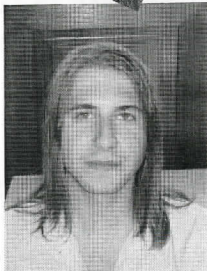

Tomáš Žižka

45 let, scénárista, Praha

Já si s poezií rád pohrávám, Znamená pro mě nejen slovo, ale je vnitřním stavem, vnitřní výpovědí o stavu věci a o osobním a společenském charakteru. Díky poezii máme možnost se osobitě projevit, stejně jako u malby, nebo u divadla.

Ve skupině jsou osoby velmi zralé - nejen v poezii, ale vlastně vůbec v projevu fyzickému a dramatickému. Cítím jedinou problémovou situaci a to tu, že nemáme čas. Trošku je to taková antipoetická situace. Nemáme totiž čas na jednotlivé osobnosti a osobní projev, čili jejich poezie bude taková rychlokvaška.

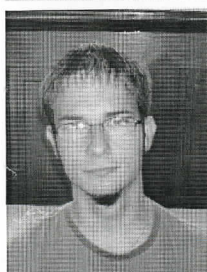

Jakub Pírků

21 let, student, Mladá Boleslav

Poezie pro mě znamená lásku.

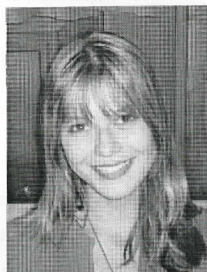
Během workshopu mě nejvíce zaujal areál budovy divadla.

Jakub Maksymov

16 let, student, Jaroměř

Poezie pro mě znamená jiný pohled na svět, takový méně racionální, více emocionální a velmi užitečný zvláště v dnešní době, kdy se všechno moc přepočítává a hodně se spěchá. Já jsem se sem přijel vzdělávat.

Anna Votrubová

17 let, studentka, Litoměřice

Poezie je něco jiného, než obyčejný svět, je to něco NAD obyčejným světem. Zde můžu předvést cokoli a nemusím se za to stydět, nikdo mě za to nezkritizuje a neodsoudí. V poezii je větší svoboda a můžu si dělat, co chci.

Na workshopu skvěle pracujeme s tělem a je tady bezvadná parta a dobrý prostor.

Kristýna Pelzová

17 let, studentka, Svitavy

Poezie pro mě představuje něco jiného, než je všední svět. Lidé, kteří poezii nevnímají a nevěnují se jí, tak to ani nemohou pochopit a nemohou do toho světa vstoupit. Navíc mě to opravdu velice baví.

Workshop je pro mě něčím úplně zvláštním. Někdy mě až fascinuje, jak děláme takové ty cvičení, při kterých vydáváme různé zvuky. Mně se to hrozně líbí a zároveň jsem ráda, že něco takového si můžu zkusit, protože někde jinde bych k tomu asi neměla příležitost.

Martina Klimešová

18 let, studentka, Krkonoše

Poezie je pro mě vnitřním jazykem určitého člověka, nebo nějaké věci, proto někdy může být poezie těžko srozumitelná, protože se tam odehrávají konkrétní příběhy, které zažil jen ten určitý člověk.

Na semináři se mi líbí, že pracujeme s prostorem. Ještě jsem se s tím nikdy nesetkala, takže si myslím, že je to pro mě velký přínos. Baví mě to.

Míša Šebestová

18 let, studentka, Trutnov

Já beru poezii jako určitý způsob uměleckého vyjádření, který si spojuje hlavně se slovem. Myslím si, že neexistuje dobrá a špatná poezie, protože to je individuální a intimní věc.

Líbí se mi, jak na workshopu pracujeme s prostorem. Určitě tím získávám nový nadhled a nové vnímání prostoru a všímám si nových věcí.

11

Od první čtené po premiéru za 24 hodin

Klárčin seminářový blog III.

Přestože to po včerejší zámecké noci a časném ránu (ale já tam nebyla až do půl třetí, fakt) to vypadalo, že se nebudeme schopni ráno sejít, objevili jsme se na dopolední zkoušce téměř všichni. A kupodivu plní elánu. S nadšením jsme se pustili do vytváření scénáře pro naše sobotní představení (zapište si to do diářů, hrajeme od 17:45 v Duzel!). Složili jsme písničku, secvičili skoro polovinu scén a pak jsme se odebrali na polední recitace sólistů. Po pauze na oběd jsme pokračovali ve zkoušení, tentokrát v parku. Kolemjdoucí byli našimi pokusy velmi zaujatí a myslím, že se jim i docela líbily. Nezbývá než doufat, že se to vám bude líbit taky. :-) (klv)

Čtvrteční report ze zámku

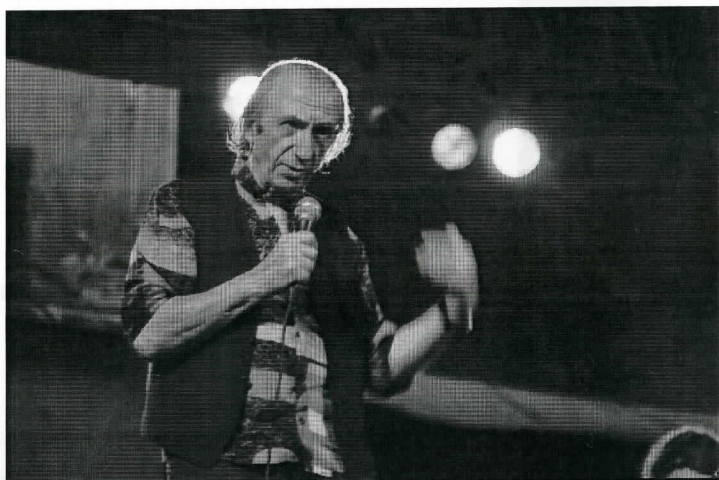
Čtvrteční večer na prostějovském zámku se nesl v poklidném duchu blues, jazzu a rocku. Je potřeba nabrat síly na závěrečný večer, a tak se zvolnění tempa určitě hodilo.

Něco po 21. hodině rozvířili svoje slova a tóny, v programu nazvaném „Night Poetry Session“, porotce WP v kategorii divadel Mirek Kovářík, zkušený recitátor Radek Bláha a kapela ze Sidonie „Symbiůza“, která společně vystupuje neuvěřitelných 36 let. Recitovaly se texty Ivana Blatného nebo Jiřího Staňky, který má na kontě novou sbírku nazvanou „Pornoofilie“. Na podrobnosti o celém projektu „Night Poetry Session“ jsem se zeptal Mirka Kováříka.

Kdy a kde jste se dali dohromady?

S klukama jsme se potkali kdysi dávno, ještě před revolucí, na Portě. Tehdy hráli pod názvem „Duo Kos-Lysáček“. Dělalí zhudebněnou poezii, zejména Kainara a dalších soudobých básníků, kteří byli na pomezí „dovolitelnosti“. Později vznikla kapela, která mě poprosila, abych se s nimi občas sešel. Zhruba jednou do roka vyrážíme na malou koncertní šňůru. Tento rok je první Prostějov, potom hrajeme v Luhačovicích, kde bohužel nemůžu kvůli Wolkráku být, a v neděli ve Zlíně v klubu Zelenášova Šopa.

luz

VÝSTAVA 3D DOKUMENT DĚSIVÉ DUŠE

Jansa - Vůjtková
PŘEMÍSTĚNA
DO BARU 12OPIC,
PARTYZÁNSKÁ 14, PV

Pozvánka na zámek

(pozor, Site Specific se nekoná!)

Dnešní večer na prostějovském zámku bude v rytmu rocku a popu. Svůj blues-rock představí Druhá Směna kytarový pop-rock uslyšíte od skupiny Alice's Number.

Čtyřčlenná Druhá směna do Prostějova dorazí z nedalekého Tovačova, aby ve 21.30 odstartovala předposlední festivalový zámecký večer.

Kapela, která společně vystupuje od roku 2002, má za sebou album Don't Fly Away a „před sebou“ hudební modly jako Eric Clapton, The Beatles, Rolling Stones nebo B.B. King, kterým se svým repertoárem snaží přiblížit.

Ve 23 hodin se na vás vyvalí prostějovské hvězdy kytarového pop-rocku Alice's Number i se svým hitparádovým hitem Anytime a skladbami

z připravovaného alba Please try again later.... Kapela má od svého vzniku v roce 2007 na kontě výhru v ceněné internetové hitparádě

Půl hodinu po půlnoci měl původně začít (stejně jako včera) Site Specific – originální možnost prohlédnout si jinak nepřístupný zámek s průvodcem a inscenovaným programem, na jehož přípravě se podíleli mladí lidé z divadla Point a Ateliéru modrý Anděl. Leč tato akce, jak si někteří z vás zajisté všimli již včera, se NEKONÁ!!! Proč? Na to se běžte zeptat úředníků z prostějovské radnice, kteří zřejmě kvůli plánované rekonstrukci nechali část zámku vyklidit, včetně instalací a materiálů nutných k realizaci Site Specific. Hlavně, že je město Prostějov jedním z pořadatelů celostátního festivalu poezie, který byl, jak na zahajovacím večeru řekl zástupce Olomouckého kraje, zařazen mezi čtyři nejvýznamnější krajské kulturní akce, prezentované v zahraničí během českého předsednictví v Evropské unii...(luz, les)

... bááásníci dne

Úryvek z básně Christiana Morgensterna v překladu J. Hiršala:

VELKÉ LALULÁ

Kraklakvakve? Koranere!

Ksonsirýři – guelira:

Brifsi, brafsi; gutužere:

Gasti, dasti, kra...

Lalu lalu lalu lalu la!

Sochoškrt sic kalcisumpa

Senmemysagart (;)L

Biboň sod: quocitem Vumpa

Kleso Klaso Klart (!)

Lalu lalu lalu lalu la!

Egon Bondy: POZDRAV

(úryvek)

Narodil se mi syn

A já pláču blahem

Že spatřil světlo světa

Ve století nám drahém

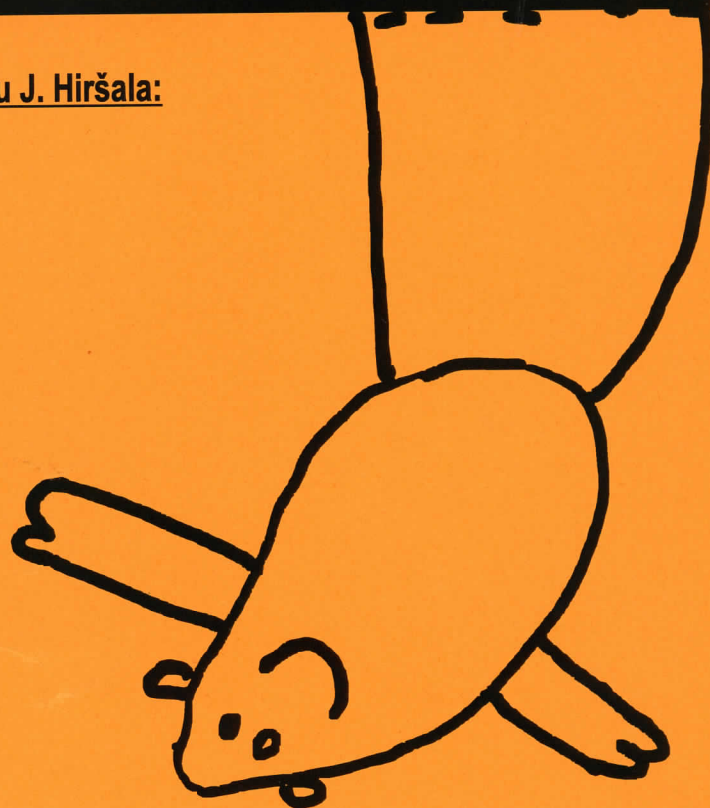
Že na svá mladá kolena

Podpírán jsa mým stářím

Uvidí ještě Stalina

A daruje mu vavřín

Že bude žít ve stalinské epoše

(KAMENY NA ZEMI)

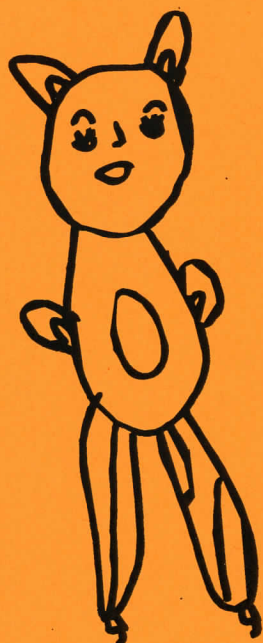
Toto jsou verše o tom, že na zemi leží kameny,
prosté kameny, z nichž polovina neuvidí slunce,
prosté kameny šedavé barvy,
prosté kameny – kameny bez epitafů.

Kameny, co přijímají naše kroky,
pod sluncem bílé, ale v noci kameny
podobné velkým rybím očím,
kameny, co drtí naše kroky, věčné žernovy věčného chleba.

Kameny, co přijímají naše kroky,
jako černá voda šedé kameny,
kameny, co zdobí krky sebevrahů, drahocenné kameny moudrostí věků vybroušené.

Kameny, v nichž jednou bude vytesaná SVOBODA.
Kameny, jimiž se jednou bude dláždit cesta.
Kameny, z nichž budou stavět žaláře.
Anebo kameny, co pořád jenom strnulé jsou
jako ty kameny, co po asociacích nevolají.

Tak
leží kameny na zemi,
kameny, z nichž nevyždímáš vodu,
prosté kameny podobné hřbetům,
prosté kameny – kameny bez epitafů.

Děsivé duše na zámku ve 21:57

Právě v tento netradiční čas začíná na zámku audiovizuální show Jakuba Jansy, kdy si budou moci diváci za pomoci speciálních 3D brýlí vychutnat pohyblivé se komiksové grafiky.

„Dlouho jsem ujižděl na barvách, tvořil jsem pestrobarevné grafiky, viděl jsem v barvě něco víc. Teď ale přišlo, myslím si, že celkem přirozeně, období, kdy se od barvy odvracím,“ říká jeden z autorů a organizátor celé akce Jakub Jansa.

V současné době se Jansa zaměřuje na tvorbu černobílou, kdy se snaží nerozptylovat diváka přílišnou barevností, ale nechává jej soustředit se na to, co je v černé a bílé.

A co přesně tedy návštěvníky čeká? „Budou to tištěné grafiky, které jsou již nainstalovány na zámku, ale za pomoci 3D brýlí si diváci budou moci vychutnat jejich prostorovost. Navíc máme v plánu je rozhybat pomocí projektoru, bude k tomu hrát hudba a velkou roli budou hrát lidi, prostor a světlo,“ vysvětluje Jansa chystanou show.

Výstava byla původně plánována jako triptych, to znamená, že se měly vystavovat tři komiksy od tří autorů, nakonec ale budou k vidění „pouze“ **díla Jakuba Jansy a Veroniky Vůjtkové**. „Když jsem dostal nápad uspořádat takovou akci, hned jsem Veroniku oslovil. Já vycházím ve své tvorbě spíše z geometrie, zatímco ona z velkého uvolnění, co je v ní,“ konstatuje Jansa a dodává: „Ten rozdíl je na tom pak jasně vidět a spojuje nás v podstatě jeden koncept nazvaný Děsivé duše, vycházející z povídek **Daniila Charmse**. Chtěli jsme se podívat na komiks tak trochu jinak, zaměřit se spíše na grafiku, která může stát sama, než na dějovost, rozdělenou do mnoha oken a bublin.“

